

ЦРНА ГОРА
ОПШТИНА БЕРАНЕ
Главни администратор
Број: 03-042/26- 382
Беране, 22.04.2026.године

Главни администратор општине Беране, поступајући по примједбама Управног суда Црне Горе изнијетих у Пресуди У.бр.3885/23 од 31.03.2026.године, у поновном поступку рјешавајући по жалби Дураковић Хакије из Берана, бр.12-422/20-8393/5 од 01.12.2022. године, кога заступа Бели Милошевић, адв. из Берана изјављеној против рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/20-8393/4 од 25.10.2022. године, на основу чл.77 Закона о локалној самоуправи ("Сл.лист ЦГ" бр.02/18, 34/19, 38/20, 50/22 и 84/22) д о н о с и :

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Поништава се рјешење Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/20-8393/4 од 25.10.2022. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

Образложење

Побијаним рјешењем одбијен је предлог жалиоца бр. 12-422/20-8393/1 од 09.09.2022. године за измјену рјешења Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422-1/20-8393 од 22.04.2020. године и одбијен захтјев за накнаду трошкова поступка.

Благовремено изјављеном жалбом жалилац побија нападнуто рјешење због свих законских разлога и у битном наводи да је исто незаконито. Даље истиче да је правоснажно рјешење чију је измјену тражио донесено примјеном Уредбе о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17) која је одлуком Уставног суда Црне Горе укинута. Надаље наводи да је првостепени орган погрешно одлучио када је одбио предлог жалиоца за измјену рјешења јер је рјешење чију измјену је тражио правоснажно, те се позива на одредбу чл. 67 Закона о Уставном суду Црне Горе. Истиче да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено што је за последицу имало погрешну примјену материјалног права на штету подносиоца жалбе.

У коначном предлаже да Главни администратор општине Беране усвоји жалбу, поништи побијано рјешење и обавезе првостепени орган да жалиоцу надокнади трошкове поступка на име састава жалбе у износу од 400 € под пријетњом принудног извршења.

Рјешењем Главног администратора бр. 03-042/23-173 од 09.02.2023. године одбијена је жалба жалиоца бр. 12-422/20-8393/5 од 01.12.2022. године, изјављена на рјешење Управе за наплату локалних јавних прихода општине Беране бр. 12-422/20-8393/4 од 25.10.2022. године.

Против поменутог рјешења покренут је Управни спор код Управног суда Црне Горе, који је пресудом У.бр.3885/23 од 31.03.2026. године поништио поменуто рјешење Главног администратора из разлога изнијетих у пресуди.

У поновном поступку, Главни администратор је поступајући по налозима датим у означеној пресуди Управног суда Црне Горе, поново размотрио ожалбено рјешење, жалбу и списе предмета и утврдио да ожалбено рјешење није правилно и на закону засновано.

Члан 67 став 1 Закона о Уставном суду Црне Горе („Сл.лист ЦГ“ бр. 11/15 и 55/19) прописује да свако коме је повријеђено право коначним или правоснажним појединачним актом, донијетим на основу закона или другог прописа и општег акта за који је одлуком Уставног суда утврђено да није био или да није у сагласности са Уставом, потврђеним и објављеним међународним уговорима или законом, има право да тражи од надлежног органа измјену тог појединачног акта, ако та измјена не утиче на права савјесних трећих лица.

У укидним разлозима из пресуде Управног суда у конкретној управној ствари истиче се да је дејство одлука Уставног суда Црне Горе, поред члана 152 став 2 Устава Црне Горе разрађено и чланом 67 став 1 Закона о Уставном суду Црне Горе. Наведени члан је, по становишту Управног суда, својом формулацијом јасан и прецизан, на начин да утврђује право странци да тражи измјену појединачног акта донијетог на основу неуставног општег акта, чак и у случају да је исти правоснажан и коначан.

Код напријед изложеног, а имајући у виду да је првостепено рјешење о утврђивању пореске обавезе чија се измјена тражи, донијето на основу Уредбе о ближим критеријумима и методологији за одређивање тржишне вриједности непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 36/11, 66/15 и 39/17) након 08.11.2019. године, до када су подзаконски акти морали бити усаглашени са Законом о порезу на непокретности („Сл.лист ЦГ“ бр. 25/19), нејасни су разлози да не постоји могућност измјене побијаног рјешења због околности да је исто правоснажно и извршно.

Имајући у виду напријед наведено закључује се да образложење побијаног рјешења не садржи јасне, потпуне и утемељене разлоге за одбијање захтјева жалиоца, што представља повреду правила поступка из члана 22 став 7 Закона о управном поступку.

У поновном поступку, првостепени орган ће водећи рачуна о примједбама датим у овом рјешењу уз активно учешће странке у поступку, а цијенећи колико су и остали наводи из жалбе од утицаја на правилно рјешавање ове управне ствари, донијети нову и на закону засновану одлуку.

Са изложеног, а на основу чл.126. ст.7 Закона о управном поступку („Сл.лист ЦГ“ бр.56/14, 20/15, 40/16 и 37/17) одлучено је као у диспозитиву рјешења.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог рјешења није допуштена жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда ЦГ у року од 20 дана, од дана пријема рјешења.

ВД ГЛАВНИ АДМИНИСТРАТОР
Милadin Тмушић

